

L É P C S Ő K

IX. évfolyam 5. szám

2009. május 3.

**Kerepesi Római Katolikus Plébánia
2144 Kerepes Templom u. 17.**

A gyermekeké a jövő

A tartalomból:

A családanyák dicsérete

Anyuval titokban

A fatimai Szűzanya emléknapja

Légy büszke Magyar!

Moha bácsi meséje

Szentmise szándékok május hónapban

1. +Zsemle szülők, +Gyermekeik és +Hozzáértő; +Baier János és +Szülők
2. +Hornyai József
3. +Kiss Sándor, +Felesége és +Sándor fiuk (8.00)
- ..... (11.00)
- +Pecsenyiczki István, +Neje és összes +Hozzáértő
- +Nyúl Pál, +Szülei és összes +Hozzáértő (19.00)
4. +Rozmüller József és veje +Jánosi Lajos
5. +Kundra Tivadar, és +Fia
6. +Gubcsó Mihályné, +Férje és összes +Hozzáértő
7. Élő édesapáért; +Szülők, +Nagyszülők, +Testvérek
8. +Kundra Sándor, +Felesége és összes +Hozzáértő
9. +Hajósi Károly
10. Szabó és Stógl +szülők, és összes +Hozzáértő (8 . 0 0)
- ..... (11 . 0 0)
- +Molnár István, +Szülei (19.00)
11. +Kántor Bálint +neje és +Fiuk
12. A Györffy és a Berkics család +Tagjai
13. +Stógl Mihály, +Felesége és +Hozzáértő
14. +Kökény Ferenc, neje +Hrúz Eleonóra, és leányuk +Kökény Magdolna
15. +Ifjúért
16. +Ellenbacher Mihály, +Szülei és összes +Hozzáértő
17. +Szeder János, +Kriger István és +Borbély Pál (8.00)
- ..... (11.00)
- +Oravetcz Mihályné, +Férje, menyük +Máté Tünde és összes +Hozzáért. (19.00)
18. +Dián András
19. A Stógl és a Kundra +Szülők, és összes +Hozzáértő
20. A Szűzanya közbenjárásáért
21. +Madarász Jánosné, +Férje és összes +Hozzáértő
22. Hálából a Szűzanya tiszteletére
23. +Farkas János, +Neje, +Nagyszülők és összes +Hozzáértő
24. A Berkics és a Pálffy család élő tagjai (8.00)
- +Dávid Gyula. (11.00)
- +Szalai János, és +Szülők (19.00)
25. +Mikó István, Mikó és Benkó +Szülők és +Hozzáértő
26. A Rózsafüzér társulat 19.(Gróf Gáborné) csoportjának élő Tagjai
27. A Rózsafüzér társulat 19.(Gróf Gáborné) csoportjának +Tagjai
28. +Sárvári Mihály, +Felesége, +Anna leányuk és +Hozzáértő
29. ....
30. A Gulyás család +Tagjai
31. Hálából - 50. házassági évfordulón (8.00)
- ..... (11.00)
- +Édesanya, +Édesapa, +gyermekük Ferenc és Gábor, +Nagyszülők

Májusban hétköznap a szentmisék 19.00 órakor kezdődnek, előtte 18.30-tól litánia!

Gondolatébresztő...**A családanyák dicsérete**

Korunk teljesítményei alapján értékeli az embert. Hogyan tud teljesíteni valaki, aki "nem dolgozik"? Ha elgondoljuk, hogy - összevetve egy átlagos irodai munkával - mennyit fárad egy asszony, akinek négy-öt gyermeke van, akkor a "nem dolgozó" asszonyról kiderül, hogy sokkal többet dolgozik, mint aki munkába jár.

A gyermek akkor fejlődik harmonikusan, ha legalább hároméves koráig mindig mellette van az édesanyja, és testvérei is vannak. Többet aligha adhat az ember a gyermekének, mint hogy testvérei legyenek. Fontosabb, értékesebb és sürgősebb a három gyermek, mint a négy kerék... Kérdés lehet, hogy ha több gyerek van, szabad-e még emellett munkát vállalni. Valaha a paraszti életben teljesen természetes volt az asszonyok otthoni, háziasszony szerepe és a termelésben való részvétele. Otthon nevelte a gyereket, végezte a házi munkát és a mezőn is megvált a maga feladata. Nem volt ez könnyű, de harmonikusan illeszkedett az akkori élethez.

Ma megváltozott az igény a családokkal szemben, a régi értelemben vett családi gazdaságok szinte nem is léteznek. A társadalom azt kívánja, hogy mindenki dolgozzék, és majd a gyerekről a közösség fog gondoskodni. Egy pszichológiai vizsgálat a legkülönbözőbb társadalmi osztályok gyermekeinek intellektuális képességeit kutatva egy skandináv halászfalu hagyományos körülmények között otthon nevelt gyerekei körében tapasztalta a legkedvezőbb eredményt. Ez azt bizonyítja, hogy a kisgyermek mindenképpen az anyát igényli, és a családi nevelés egészségesebb annál, amit a globalizált világ nyújtani tud. Egy anya, aki főlnevel öt gyermeket, és nem veszi igénybe a társadalom ez irányú szolgáltatásait, igen komoly összeget takarít meg az adófizetők pénzéből egyéb célokra. Mondhatnám az egyenjogúság jegyében, hogy végül a férfi is otthon maradhat gyermeket nevelni. Csakhogy az egyenjogúság nem jelent egyenlőséget. A gyermeket az apa és anya egyaránt tudja szeretni, de az apai és az anyai szeretet nem ugyanaz, egymást nem helyettesíthetik. Jól van az "kitalálva", hogy egy családban anya, apa és gyerekek legyenek.

Milyen sikerélmények adódnak egy otthon dolgozó asszony számára? A konyhában a sütés-főzés alkotó, sőt művészi munka - ha valaki igényesen csinálja. (Tudjuk a zenetörténetből, hogy nem kisebb zeneszerző, mint Rossini, viszonylag rövid zeneszerzői munkásság után a szakácsművészettel foglalkozott. Nyilván ő is rájött, hogy az ízlelő érzékszervekre hatni éppen olyan művészi tett,

mint zenei élményt adni a füleknek. A szakácskönyv csupán kotta, vagy partitúra, amelynek megvalósítása, interpretációja alkotó közreműködést igényel.) Egy jó ízlésű férj, öt gyerek adhatja egy hangverseny élményét akkor is, ha kelkaposztáról vagy tökfőzelékről van szó. Egy népdalt is lehet művészien és a befejezetlen szimfóniát is lehet gyarló módon előadni.

Ha egyetemet végzett egy lány - szülei és az állam pénzén - s aztán otthon marad családjának, sokan pazarlást emlegetnek. Ez nagyon rossz érvelés. Egy családanya életében sem mindegy, hogy mit tanult és mit tud. A tanult emberfő itt is érvényesülhet. A gyerekek nevelésében pedig döntő a tudás. Úgy vélem tehát, hogy az a fáradtság és költség, amit valaki akár tizenhét év tanulással eltöltött, nem vész kárba akkor sem, ha "csak" otthon dolgozik. Elsősorban nem is az a fontos, milyen tanulmányokat folytatott a háziasszony, *maga a tanultság a lényeges*.

Asszonyok a történelemben a napi események alakításában vettek és vesznek részt. Nem biztos azonban, hogy a történelemformáló erő csak akkor nyilvánul meg, ha a nő valamilyen állást tölt be, azaz "dolgozik". Feleségek nagyon nagy jó, avagy éppen rossz befolyással rendelkeztek a régmúlt időkben, és minden bizonnyal lehetne idézni mai példákat is.

Anyának lenni, több gyereket fölnevelni egyenértékű mindenféle más munkával, és adhat is annyi sikerélményt, ha valaki jól és szívesen csinálja. Sikerek és kudarcok éppen úgy adódhatnak egy orvosnő vagy bírónő életében is, mint egy hivatásos anyáéban.

Dolgozni, munkát vállalni lehet több gyerek mellett is, vannak csodálatos asszonyok, akik hat gyerek mellett is tanítanak vagy más állást vállalnak. Amit mondani akarok, az csupán annyi, hogy ha valaki "csak" anyaként és háziasszonyként dolgozik egész életében, ez - mind a társadalom, mind az ő személyes életének sikerei szempontjából - egyenértékű lehet bármilyen állásban végzett munkával. Ami pedig a nemzet jövőjét jelenti, alighanem ez a nagyobb érték.

Gyanús lehet az olvasó számára, hogy aki ezt írta, haza beszél, és saját életteljesítményét akarja dicsőíteni, vagy éppen menteketni. Nem így van, a cikk írója nem elfogult, hiszen sem anya, sem feleség nem volt és nem is lehet belőle soha. De férfiként így látja, és ilyen szemmel tekint a háziasszonyokra és családanyákra.

(Bodó Imre az Állatorvos-tudományi Egyetem ny. professzora.)

A plébániánkról jelentjük ...

Köszönjük a kedves Hívek
eddiggi és további minden
adományát, a téglajegyek
vásárlását, amivel segítik az új
plébániánk felépítését!

Téglajegy a sekrestyékben és a
plébánián is vásárolható.

Az új plébánia építésének munkálatai

A nyu val titok ban

Gondolatban gyakran kalandozom, leginkább a gyerekkoromba szeretek visszamenni. Ilyenkor a kislánykoromban megtörtént jeleneteket élem át újra. Nyugodt, békés, boldog pillanatok ezek, egyetlen mai élményhez sem hasonlíthatók. Szükségem van rájuk, ma is ezekből építkezem. Sokszor érzem, hogy Anyu ölében ülök. Nagyon jó ott ülni, puha és biztonságos. A bőrének anya-illata van, senki másnak nincs ilyen. Szeretem ezt az illatot, néha még ma is érzem. Sokan vannak körülöttünk, mindenki ismerős és családtag. Beszélgetnek, nevetgélnek, nekem pedig semmi dolgom. Eszegetek, nézelődöm, boldog vagyok.

Látom azt is, ahogy Anyu reggelente öltözködik. Pislákoló szemekkel figyelem az ágyból, ahogy fölveszi a harisnyáját és igazgatja a szoknyáját. Nincs benne álmoság, és nem lázad, hogy megint reggelit és tízórait kell készítenie. Szépek a reggelek. Nem izgulok a nap miatt, nem sajnálom, hogy olyan korán föl kell kelni, és nem aludhatok tovább. Egyszerűen reggel van. Anyu segít felöltözni. Bár már rég menne egyedül is, vele sokkal jobb. Szép idő van odakint, Anyu megengedi, hogy térdzokniban és szoknyában menjek oviba. Szeretek ebben lenni, így csinosnak érzem magam.

Anyu gyakran magával visz a városba vásárolni és ügyeket intézni, ilyenkor mindig betérünk a "Patyolatba" és a "Csemegébe". Itt megkérdezi, hogy szerintem melyik szalámiból vegyen. Jó, hogy ad a véleményemre, remélem, majd a többiek is örülni fognak a kiszemelt fajtának. A boltból kifelé menet, a büfében választhatok valamit enni és inni. Ezt a lehetőséget mindig muszáj kihasználnom, mert itt olyan varázsos az uzsonna. Kisüveg üdítő és valamilyen süti: ez az igazi! Bárcsak sose lenne vége ezeknek a délutánoknak! Nem sietek: élvezem, hogy sűrű ködbe keveredünk, és órákig tart, amíg hazaérünk.

Szeretem a családi vacsorákat is: elképzelhetetlen, hogy ne együnk együtt. Ez kell, e nélkül nem este az este. Kitalálósdit játszunk a bögrékkel, kinek melyik mese van rajta. Tele van az asztal, a literes tej zacskója hatalmasnak és kifogyhatatlannak tűnik.

Mostanában gyakran gondolok az időre. Az életre, hogy olyan különös és szomorú. A családregények is elszomorítanak, mert olyan kiábrándítóan egyértelmű bennük az elmúlás. Tényleg létezik elmúlás, már érzem. Régen nem hittem el, hogy megérem a felnőttkort, olyan elképzelhetetlennek tűnt. Távoli jövőnek. De eljött ez is: a gyerekkori élmények ma - akármennyire is fiatal vagyok - a múlthoz tartoznak. Anyunak még sose köszöntem meg - legalábbis szóban nem - hogy pont olyan édesanya ő, amilyennek lennie kell. Gondolatban, titokban azért már sokszor elmondtam neki, remélem, ezt ő is érzi. Szerencsére még mindig velünk van, nem is akárhogy. Épp ma küldött a rokonokkal egy csomó ennivalót, nehogy éhezzenek. Almás palacsintát is süített, tudja, hogy mennyire szeretem. Azért velem együtt ő is egy kicsit megváltozott az idők folyamán. Amióta menyasszony vagyok, észrevétlenül visszahúzódott, most már a háttérből segít.

Nehéz lehet egy édesanyának elengedni a gyermekét. Néha Anyu is biztos szomorkodik, hogy már nem ülök az ölében, hogy nem figyelem, ahogy reggelente öltözik, és hogy csak néha járunk együtt vásárolni. Kárpótlásul - amikor tehetem - sietek haza hétvégenként, ő pedig nagyon vár. Kényeztet a finom főztjével, óvatos, de határozott tanácsokat ad, és velünk együtt készül a jövőnkre. Gyakran kérdezgetem arról, hogy hogyan kell egy gyereket jól nevelni. Mert az biztos, hogy ő jól csinálta, és én is valahogy így szeretném. Anyu ilyenkor csak mosolyog, és azt mondja, majd minden jön magától. (B. E.)

Papi és szerzetesi hivatások vasárnapján

imádkozzunk papi hivatásokért!

Jézus, isteni Pásztor, te meghívtad az apostolokat, és az emberek halászává tted őket. Hívj ma is fiatalokat követésedre és szolgálatodra! Hiszen Te élsz és mindig itt vagy velünk. Áldozatod szüntelenül jelenvalóvá lesz oltárainkon, minden ember üdvösségére. Engedd, hogy mindazok, akiket hívtál, felismerjék és magukévá tegyék akaratodat. Nyisd meg szemüket, hogy lássák az egész világot, vegyék észre annyi ember néma kérését. Ezek az igazság fényére és az igazi szeretet melegére vágyakoznak. Engedd, hogy akiket hívtál, hűségesen közreműködjenek titokzatos tested építésében, és így folytassák küldetésedet. Tedd őket a föld sójává és a világ világosságává. Add, Uram, hogy sok asszony és leány is épp ilyen határozottan kövesse szereteted hívását. Ébreszd fel szívükben azt a vágyat, hogy teljesen az evangélium szelleme szerint éljenek és önzetlenül odaadják magukat az Egyház szolgálatára. Add, hogy készséggel álljanak rendelkezésére mindazoknak, akiknek szükségük van segítő kezekre és irgalmas szeretetükre. Ámen.

Ima szülőkért és testvérekért

Mennyei Atyám, köszönöm neked, hogy szüleimen keresztül számtalan jótéteményben részesítetted. Fizess meg nekik a sok jóért, amit velem az első naptól kezdve tettek; és segíts, hogy hála lehessen irántuk. Áldd meg munkájukat és fáradozásukat, tartsd meg őket jó egészségben, vigasztald őket a megpróbáltatások idején. Engedd, hogy gazdagodjanak a jóban és őrizd meg őket minden rossztól.

Áldd meg testvéreimet is és minden rokonomat. Ne engedd, hogy családjunk egy tagja is elveszzen örökre, hanem egyesíts mindannyiunkat újra örök atyai házában. Ámen.

Május 13-a, a fatimai Szűzanya liturgikus emléknapja

A fatimai jelenések története

1917. május 13-án egy Cova da Iria nevű helyen, a fatimai egyházközség területén három pásztorgyermek őrizte nyáját: a 10 éves Lúcia, és unokatestvérei, a kilencéves Ferenc és a hétéves Jácinta.

Délben szokás szerint elimádkozták a rózsafüzért, majd játszani kezdtek ott, ahol ma a fatimai bazilika áll. Hirtelen nagy fényességet láttak, amit vilámnak gondoltak, és úgy döntöttek, hazasietnek még a vihar előtt. Ám rögtön ezután újra fényt láttak, és egy kis tölgyfa fölött (ahol ma a Jelenési Ká-

polna áll), megpillantottak egy „Asszonyt, aki ragyogóbb volt, mint a nap”.

Az Asszony imádságra buzdította a kis pásztorokat, és kérte őket, hogy öt hónapra át minden hónap 13-án jöjjenek el Cova da Iriába. A gyermekek teljesítették a kérést – június, július, szeptember és október 13-án a Szűzanya megjelent nekik. Augusztusban 19-én történt a jelenés, mert 13-án a gyermekeket kihallgatás miatt fogva tartotta Vila Nova de Ourém kerületi előjárója.

A jelenések alkalmával a Szűzanya mindig arra kérte a gyermekeket, hogy imádkozzanak, hozzanak áldozatot a bűnösök megtéréséért, és engeszteljék Szeplőtelen Szívét az ellene elkövetett vétkekért. A júliusi jelenés alkalmával a gyermekeknek látomásban volt részük a pokolról. A Szűzanya ekkor kérte először, hogy ajánlják fel Oroszországot az ő Szeplőtelen Szívének. „Ha kérésemet teljesítik, Oroszország megtér, és béke lesz, ha nem, akkor tévtanait az egész világon el fogja terjeszteni, háborúkat és egyházüldözést fog előidézni, a jó embereket kínozni fogják, a Szentatya sokat fog szenvedni, több nemzet megsemmisül, végül azonban Szeplőtelen Szívem diadalmaskodni fog. A Szentatya fölajánlja nekem Oroszországot, és az megtér. A világra pedig egy békés kor virrad...” – írta a 2005-ben elhunyt Lúcia nővér emlékezéseiben.

A jelenéseknek gyorsan híre kelt, és az utolsó alkalommal, október 13-án, mintegy 70.000 ember volt jelen Cova da Iriában. A Szűzanya kijelentette, hogy ő a Rózsafüzér Királynője, és azt kérte, hogy építsenek kápolnát a tiszteletére. A jelenés után történt a híres napcsoda. A Szűzanya újra kérte, hogy Oroszországot ajánlják fel Szeplőtelen Szívének.

Évekkel a fatimai események után Lúcia nővér elmesélte, hogy 1916-ban történtek más jelenések is, három alkalommal, a Loca do Cabeço nevű helyen, szintén közel Fatimához. Akkor egy angyal jelent meg a három pásztorgyermeknek, és bűnbánatra, imádságra kérte őket.

Lúcia később szerzetesnővér lett, 1921-ben lépett be a Dorottya-rendbe, és néhány évet Spanyolországban élt, Vilarban illetve Tuy-ban. A Szűzanya ott is többször megjelent neki, és azt kérte, tartsanak ájtatosságot öt egymást követő szombaton: imádkozzák a rózsafüzért, elmélkedjenek a titkokon, gyónjanak és áldozzanak, hogy a Mária Szeplőtelen Szíve ellen elkövetett bűnöket jóvátegyék. Lúcia 1948-ban lépett be a sarutlan kármelita rendbe, és a coimbrai Szent Teréz kolostorban élt haláláig. Később többször is ellátogatott Fatimába: 1946-ban, 1967-ben, 1981-ben is ott járt, hogy a jelenésekről készülő képek munkálatait segítse. Lúcia nővér 2005. február 13-án hunyt el Coimbrában, életének 98. évében.

Lúcia nővér unokatestvéreinek élete és sorsa

Marto Ferenc

1908. június 11-én született Aljustrelben. Érzékeny és visszahúzódó természet volt, azért imádkozott és tartott bűnbánatot, „hogya az Úr Jézust vigasztalja”. Tüdőgyulladásban halt meg 1919. április 4-én, szülei házában. Földi maradványait 1952-ben vitték át a plébánia temetőjéből a fatimai bazilikába.

Marto Jácinta

1910. március 11-én született Aljustrelben, Ferenc húga. 1920. február 20-án halt meg egy lisszaboni kórházban, hosszú és fájdalmas betegség után – szintén tüdőgyulladásban –, minden szenvedését felajánlva a bűnösök megtéréseért, a világ békéjéért és a szentatyáért. Teljesen épen maradt holttestét 1951-ben helyezték örök nyugalomra a bazilikában.

A fatimai látnokok – Marto Ferenc és Marto Jácinta – boldoggá avatási pere 1952-ben indult, II. János Pál pápa 2000. május 13-án avatta őket boldoggá.

Lúcia nővér halálának 3. évfordulóján, 2008. február 13-án tette közzé a Szent-szék a pápa döntését, amelynek értelmében a fatimai látnok boldoggá avatásának egyházmegyei szakasza rögtön elkezdődhetett.

A döntés azt jelenti, hogy ebben az esetben a Vatikán eltekint az előírt ötéves várakozási időtől, amire legutóbb Teréz anya és II. János Pál pápa esetében volt példa.

Lucia, Ferenc és Jácinta

Tudjuk-e ? - Légy büszke Magyar!

Tudjuk-e

, hogy a 895-ös III. Honfoglalás idején, mintegy 500 000 magyar érkezik a Kárpát-medencébe, és ha összehasonlítjuk ezt a számot a mai népességi adatokkal (16 000 000), akkor láthatjuk, hogy mi 1100 év alatt a harmincszorosára növeltük a magyarság lélekszámát.

A mai Franciaország területén például a IX. században 7 000 000 ember élt és ma mindössze 58 000 000 embert lehet találni Frank honban. Ez alig 8 ,5 szerez növekedést jelent.

Tudjuk-e

, hogy a Honfoglalás idején Európában csak a görögöknek és a rómaiaknak volt írásbeliségük, és amikor mi megérkezünk a Kárpát-medence területére, már kiforrott, kész, mintegy 1700 éves írásbeliséget hoztunk magunkkal ?

Tudjuk-e

, hogy az Ómagyar Mária-siralom szövegét mi még a mai napig értjük, hiszen szókincsét, mind a mai napig használjuk? Shakespeare drámáit, a művelt; angol már csak szótár segítségével képes elolvasni, mivel annyit változott nyelvük az elmúlt 440 év során. A miénk, megtartotta nyelvtanát és szókincsét. Nem volt hajlandó belesimulni, beleolvadni a nagy nyelvi forgatagba!

Tudjuk-e

, hogy a Magyar Zenetudományi Intézet regisztrálta a 200 000. magyar népdalt, amelyből 100 000 már megjelent nyomtatásban is. A 80 milliós Németországban összesen 6000 (!) népdalt tudtak összegyűjteni.

Tudjuk-e

, hogy a magyar mesevilág páratlan az egész világon? Európában nem ismerik a tündért, hetedhét országot, fanyűvőt, hétfejű sárkányt, még nyelvtani szinten sem. Nincs szavuk rá.

Tudjuk-e

, hogy Európa nem ismerte a magyarok bejövetele előtt a hús megfőzésének módját? Nem ismerték a villát és a kanalat. Kézzel és késsel ették a sült húst. Behoztuk a sajátos fűszerezési technikánkat, a darabolást, a fűszerekkel való összefőzést. Az édes, sós, savanyú, keserű ízek mellé mi hoztuk az erős ízt ételinkben.

Tudjuk-e

, hogy azért nem járnak tógában, ma Európában az emberek, mert mi behoztuk magunkkal a nadrágot, a zakót (kazak), a hosszú kabátot (kaftán). Amíg Európa saruba, csizmába, bocskorba járt addig mi behoztuk a háromnegyed sarkos cipőt. Sőt még az alsó fehérnemű is általunk kerül a világnak erre a részére. Gondoljuk csak meg, ma Skóciában, ha valaki igazán korhűen akar a skót népvise-

letbe felöltözni, akkor nem vesz alsónadrágot a kockás szoknya alá.

Tudjuk-e

, hogy a Honfoglalás idején, mi csodálatos növény és állatvilággal rendelkezünk, amit magunkkal hoztunk a belső-ázsiai térségből?

Tudjuk-e

, hogy az elmúlt időszakban sikerült, a parlament által, hivatalosan is nemzeti kinccsé tenni őshonos állatfajaink nagy részét? A kilenc kutya fajtát, a három parlagi tyúk fajtát, a szilaj marhát(szürke marha), a bőtejet adó magyar tarkát, a három mangalica fajtát, a tincses kecskét, a racka juhót, és a galambjainkat. Ez egyben azt is jelenti, hogy nem lehet őket keresztezni, az országból kivinni. Tehát meg kell tartani a tiszta vérvonalat. A szürke marhát sajnos az osztrákok már levédtek előttünk.

Tudjuk-e

, hogy a hollandok 400 éve termesztik a tulipánt, mi 3000 éve? Mégis őket hívják a tulipán hazájának. Az egyetlen európai tulipán fajtának, a Tulipa Hungaricának gécenctruma, a Kárpát-medencében van.

Tudjuk-e

, hogy a világ második alkotmánya a miénk? Az első az izlandi 720-ból, a második pedig: Szent István király intelmei Imre herceghez.

Tudjuk-e

, hogy a reneszánszt, mint művészeti stílust Ausztria és Németország tőlünk vette át?

Tudjuk-e

, hogy az öntözéses gazdálkodást és a vetésforgót is mi honosítottuk meg a világnak ezen a részén? Mára már Európa elfelejtette ezt a tudást, és jórészt ennek köszönhető, hogy termőföldjeik tönkrementek, elhasználódtak. Ez az igazi indok arra, hogy miért is kellettünk az EU-ba! És akkor még egy szó sem esett a magyarok ősi hitéről. Ezek persze csak kiragadott példák, a teljesség igénye nélkül. Talán nem hiába íródtak le. Jó lenne, ha legalább addig eljutnánk gondolatban, hogy magyarnak lenni nem szégyen! S akkor talán nem támolyognánk össze-vissza, abban a jogi, gazdasági és kulturális csapdában, amit nekünk állítottak Brüsszelben. S hogy ne hogy azt higgyük, az író fantáziája, üldözési mániája mondatja velem ezeket a szavakat, álljon itt egy idézet bizonyságul:

Napóleon megkérdezte Francois Talleyrand-t, hogy mit tegyen a magyarokkal. Talleyrand válasza: - Felség! Régi szokásuk a magyaroknak, hogy felnéznek nagyjaikra, és büszkéek a múltjukra. Vedd el e nép múltját, és azt teszel velük, amit akarsz! A monarchia idején megvalósították Talleyrand elméletét. És végül, tudjuk-e, hogy 1805-ben 6 ember mert beiratkozni a Pázmány Péter Tudományi Egyetemre, mert féltek, hogy az osztrákok megölik, kiirtják családjaikat?

"Jó magyarnak lenni, igen nehéz, de nem lehetetlen!" (Széchenyi István)

Egy délben, amikor Törpeháza főutcáján hazafelé lépegettem, arra lettem figyelmes, hogy körülállnak a pajtásaim egy kisfiút, törpe volt ő is, mint mindannyian, és ezt a versikét mondogatják:

Lala, Lajos, Alajos,

Füled hegye olajos!

Már hallottam róla, hogy le fog telepedni falunkban egy újabb törpecsalád, könnyű volt hát kitalálnom, hogy a kisfiú, akit nem ismertem, ehhez a családhoz tartozik, Tudhattam ezt abból is, hogy Lala volt a neve. Ezek a különleges nevek ugyanis, mint Moha, Gyopár, Kutykurutty, még ma is csak Törpeházán szokásosak. Persze, csúfolni valakit, mert más a neve, mint a miénk, butaság is, rosszaság is. Odasiettem hát Lalához, és kezet nyújtottam neki. Tudtam, hogy akivel én kezet szorítok, azt nem merik csúfolni többé. Rögtön meg is hívtam magunkhoz, és ettől kezdve majdnem minden délután együtt voltunk. Nemcsak a játszás kedvéért voltunk együtt ilyen sűrűn, hanem azért is, mert Lala, noha idősebb volt nálam vagy két esztendővel, tudás dolgában igen gyöngye lábon állt. De hiába tanultunk, és hiába játszottunk együtt minden nap, pajtásaim nem szerették meg. Azt mondogatták róla, hogy ravasz és hogy előbb-utóbb magam is abba fogom hagyni a barátkozást vele. És egyszer nyáron majdnem igazuk lett.

Egy napon vásár volt a völgybéli falucskában, és Lala meg én már korán reggel lementünk. Volt akkor vagy hét krajcárnyi megtakarított pénzem, és tudtam, hogy a játékos-sátorokban ezt dalolják az árusok:

Hét, hét, hét,

minden darab hét.

Mihelyt leértünk, oda is siettem a legelső játékos-sátorhoz, és a következő pillanatban már azt is tudtam, hogy semmi értelme tovább keresgélnem. Az árus egy pojáca-bábut tartott a kezében, a bábu derekán meg-megrántott egy karikát, s a pojáca olyankor - csinn! - összecsapta a kezére erősített cintányért. Az árus asztalán vagy húsz-harminc ugyanolyan pojáca ült. Fölemeltem a hozzám legközelebb esőt, és tüstént úgy megszerettem, mintha már sok-sok éve ismertem volna. És jóformán el sem kellett neveznem, úgy éreztem, hogy már régóta tudom a nevét: Csinn-csinn a neve, mi is lehetne más?

Lala egy kis játékpisztolyt vásárolt, aztán járni kezdtünk a vásárban, nézelődünk. A falu végén kötéláncos csúszkált előre-hátra egy szál kötélén, s mi is leültünk a fűbe a nézők közé. Csinn-csinnt kettőnk közé ültettem, és nekitámasztottam egy nagy kőnek, hogy fölfelé nézzen, láthassa ő is a kötéláncost. S miatt igazgattam a követ, megpillantottam a fűben egy vadonatúj kereplőt. Körülnéztem, és fölmutattam:

– Kié?

Egy öreg néni tüstént mutogatni kezdett Nógrádverőce felé:

– Arra mentek, ni! Egy kékruhás csöppség! Most ment el arra az anyjával!

Fölugrottam, futottam, s futtomban visszakiáltottam Lalának:

– Vigyázz Csinn-csinnre! Tüstént itt vagyok!

De ebből a tüsténtből lett egy fél óra is. A kék ruhás csöppség már jóval távolabb járt, mint gondoltam, és abban a pillanatban, amikor átadtam neki a kereplőt, zuhogni kezdett a zápor. Tudtuk már reggel óta, hogy esni fog, s meg kellett ígérnem édesanyámnak, hogy nem ázom meg, beállok valahová. Be is álltam, bár nagyon aggódtam Csinn-csinnért: jaj, ha ott felejtette Lala az esőben! Csak akkor nyugodtam meg, amikor visszatérőben megláttam a követ, és Csinn-csinn nem ült ott.

A megnyugvást azonban elhamarkodtam, amikor ugyanis a körhintánál rátaláltam Lalára meg Csinn-csinnre, Lala ellökte a kezemet, és így szólt:

– Mit akarsz? Ez nem a tiéd. Most vette nekem egy bácsi.

Azért volt olyan iszonyatos a bánatom, mert tudta Lala, hogy tudom, hazudik. Nem is lopás volt ez, inkább rab-

lás, de olyan ravasz rablás, hogy rá se lehetett bizonyítani a rablóra. Nagy nehezen mégis kinyögtem:

– De hát akkor. Csinn-csinn most hol van?

Lala felém fordult, csak megrántotta a vállát, és gúnyosan elmosolyodott:

–Mit tudom én! Hát nem vitted magaddal?

Mondani akartam, hogy hiszen visszakiáltottam, hogy vigyázzon rá, de ekkor már jött fölfelé a sírás, legörbült a szám már nem bírtam beszélni. Fájt a szívem a kedves Csinn-csinnemért is, de még jobban szenvedtem a megalázástól, amelyet Lala elkövetetett rajtam.

(folytatás a júniusi számban)

Gyermeknapra

Érdekesség

A cmarrigde-i etegyemen kéüszlt eikgy tnuamálny aítllsáa sznreít a szvkaaon bleül nincs jlineestőgée annak, mkénit rdeeözndenk el a btűek: eygeüdl az a fntoos, hgoy az eslő és az uolstó betű a hlyéen lygeen; ha a tböbrie a lgnoeiyabb özeássivsazsg a jleezmlő, a sövzeg aokkr is tleejs mrtbéekn ovasalthó mraad. A jnleeésg mgáayzrataa az, hgoy az erbemi agy nem eyedgi btűeket, hneam tleejs sazakvat ovals.Íme a bzoínytéik.

Úhygoyg tnseseek mknit bkébeén hyagni a hleysesárii fmonisáokgkal!

Volt egyszer egy kis írásjel, egy vessző, akit nagyon bosszantott, hogy sokan semmire sem becsülték. Még az alsós kisiskolások is kacagtak rajta. Egy vesszőcske tulajdonképpen nem is sokat számít. Az újságokban is elhanyagolják, csak úgy hevenyében odavetik. Egy szép napon a vessző fellázadt. Az egyik elnök írt egy feljegyzést miután a másik elnökkel tárgyalt:

- Béke, **nem lehet rakétákat kilőni!**
- és gyorsan átadta a másik elnöknek. A kis, jelentéktelen vesszőcske beindította jól kigondolt tervét és másik helyre lépett. Csak egy kicsit ment odébb, egy ugrásnyira. Amit a másik elnök elolvasott ez volt az értelme: - **Béke nem lehet,** rakétákat kilőni! Így jött létre a háború.

Túl komplikált

A kamaszgyerek megint elcsellengte az időt a belvárosban. Megint el fog késni a vacsoráról.

- Megmondaná, hány óra? - szólította meg a kirakatot szemlélő hölgyet.

A hölgy lassan megfordult, hosszan a maszatos gyerek-arcba nézett, és így szólt:

- Fiacskám, ha te egy hölgytől kérdezni akarsz valamit, akkor először kiveszed a kezedet a zsebedből, aztán a rágógumit a szádból, majd megtörölöd az orrodát, megállsz, köszönsz szépen és udvariasan azt mondogod: Bocsánatot kérek, ha nem zavarom, meg tudná nekem mondani a pontos időt? - és most kérdezz szépen még egyszer...

A kamasz tágra nyílt szemmel bámult a hölgyre, majd lassan feleszmélve csak ennyit mondott:

- Hát nekem ez túl komplikált, ...akkor inkább elkések... - és tovább csellengett, zsebre dugott kézzel.

Mécs László:**Vadócba rózsát oltok,
hogyan szebb legyen a föld**

Május. Rózsálló reggel. Remény, ígélet, harmat.

A szélbe fűtörésem a hajnalos vigalmat.

Kószálni jött ma kedvem: apostolok lovára
kapok s vaktában érek egy messzi kis tanyára.

A kakas még az ólban pitymallatot rikkongat,
az égbe fűrt pacsirta fittyet hány éji gondnak,
dalától messze rebben bimbóról bánat, szender.
A ház előtti kertben a kis padkán egy ember.

Apokaliptikus, vad formája és nézése:
a félszemére vak és helyén gödör van vésve,
haja nyíratlan, félősz, bozontos, mint szakáll,
bakancsa és kabátja dróttal van összezárva.

A reggelt ráköszöntöm, mert testvér-mód kíváncsi
vagyok sorsára s kérdelem: Mi jót csináljat, bácsi?
Zord, bömbölő beszéde minden zugot betölt:
"Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!"

Nagy kert. S amerre nézek, száz rózsza rózsza hátán,
ráfutva fára, falra, ribizkén ül, salátán,
vad összevisszaságban, befonva minden ösvény,
s bimbó bomol belőlük özönnel, egy se fősvény.

Közöttük ül, szemezget e félszent, félig örült
s beszélni kezd, lemeteszve egy vadhajást a törül:
---Az Élet mosolyogva száguldott hajnal-hintón,
harmatja, csókja égett minden új ember-bimbón:
s diplomáták, bitangok öt évig kaszabolták
ágyékok szép vetését... a földet letarolták...
fiam, szemem kilőtték... s mit elrontottak ők:
vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!

Most konferenciáznak a nagy szélahámosok,
hogy csíraban megöljék, mi újra él, mozog...
S míg lakomákon dőzsöl, ki milliókat ölt:
vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!"

Testvéri száналomból a szívem rádoromból:
Bátyám, én lelket oltok az evangéliomból,
midőn kobzom jóságos zenéjű verset költ:
vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld!

Veni sancte spiritus

Jöjj Szentlélek Isten, jöjj
s áraszd ki a mennyekből
fényességed sugarát!

Jöjj, ki árvák atyja vagy,
jöjj, ki szívek lángja vagy,
ajándékos jóbarát!

Jöjj áldott vigasztalás,
drága vendég, lelkítárs,
legédesebb enyhülés:
fáradtságra nyugalom,
hőség ellen oltalom,
zokogásban könnyülés!

Jöjj és töltsd be híveid
legtitkosabb szíveit,
boldogító égi tűz!

Semmi, semmi nélkül
az emberben nem lehet,
semmi tiszta, semmi szűz.
Mosd, amit a szenny belep,
öntözd, ami eleped,

seb fájását csillapítsd;
ami dermedt, élesztgesd,
ami fagyos, melegesd,
ami hibás, igazítsd!
Benned minden bizalom!

Osszad, osszad pazaron
hét szent ajándékodat:
adj érdemre jobbulást,
üdvösséges kimúlást,
s örök vigasságot adj!

(Babits Mihály fordítása)

Apró tanácsok a házastársi boldogság ápolására

Feleségeknek:

- Tudj akkor is mosolyogni, ha férjed nagyon unalmas!
- Mindig mutass érdeklődést férjed munkája és tervei iránt!
- Soha ne hagyd felelet nélkül a házbeliek egyetlen kérdését sem!
- Szeretettel fogadd férjed és gyermekeid barátait!
- Elismeréssel nyilatkozz férjedről gyermekeitek előtt, soha ne bírárd őt mások füle halltára!
- Férjed házkörüli munkáját mindig értékeljed!
- Férjedet minél többször örvendeztesd meg apró figyelmességgel!
- Férjed rokonait olyan szeretettel fogadd, mint sajátjaidat!
- Szívesen főzd férjed kedvenc ételeit!
- Ne feledkezz meg a szomszédságban betegeskedő öregekről!
- Az apróbb nézeteltéréseket ne sokáig tartsd számon!

Férjeknek:

- Akkor is tudj otthon maradni, ha nagyon vonz a baráti kör!
- Érdeklődj gyermekeid nevelkedéséről, kérdezd ki az iskolába járókat, ügyelj vallási életükre.
- Ne felejtkezz meg feleséged születés-, névnapjáról, házassági évfordulótokról!
- Ha jó az ebéd, dicsérd meg, ha sós, bölcsen hallgass!
- Feleséged munkáját értékeld és dicsérd meg!
- Ne csinálj tréfát sohasem feleséged rovására!
- Ne feledkezz meg a szegényebb rokonokról!
- A másoktól kapott segítséget, szolgálatot, figyelmességet mindig nyilvánosan köszönd meg, elsősorban feleségednek, de másoknak is, különösen anyósodnak, apósodnak!
- Lehetőség szerint uralkodj magadon!
- Gondoskodj feleséged pihenéséről!

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A Kerepesi Római Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Templom u. 17.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik a hónap első vasárnapján 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: 8.00 és 19.00

Májusban hétköznapi:
19.00

előtte 18.30 litánia

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: 11.00